

שצ"ז) דהא דאמרינן דמפרישין הכהן השורף את הפרה, לאו דוקא כהן השורף, דהוא הדין כהן המקבל והמזה, וכל הכהנים העוסקים צריכים פרישה, רק דנקט המעשה היותר גדול. וגם דפשוט דהי' הכל נעשה בכהן אחד, אבל אם היו הרבה כהנים צריכים כולם פרישה ועי"ש.

והנה במ"ש דכל הכהנים העוסקים צריכים פרישה, לא ראה מש"כ התו"י יומא (ב.) ד"ה מפרישין שכתבו להדיא דרק כהן השורף היו מפרישין, ולא שאר כהנים שהיו עסוקין בשריפתה, דמוקמינן קרא דעיקר מעשה הפרה דהיינו שריפה ועי"ש.

ג מש"כ הגאון ז"ל דהיו כל העבודות נעשות בכהן אחד, הנה עיין בתרגום יב"ע כאן, דאיתא להדיא דבכל עבודה הי' כהן אחר יעושה שכתב ותתנון יתה לאלעזר וכו' וכהנא אוחרן וכו' יתה. עוד שם ויוקד כהן אוחרן, ית תורתא וכו' ויסד כהן אוחרן בקעתא דקיסא יעושה ופשוט נראה דהי' כמו בשאר קרבן ציבור, דהי' פייס מי שוחט מי זורק.

ג י"ל בטעם דברי התרגום יב"ע דהי' צריך שיהי' כל עבודה ועבודה בכהן אחר. לפי מה שנראה מד' התוס' פסחים (ט.) ד"ה שמא דכהן שנטמא ע"י עסק הפרה ומגע מי חטאת, פסול גם לעבודת הפרה והזאת מי חטאת יעושה ועיין פני יהושע ריש יומא שכתב לדברי התוס' צריך שיהי' בפרה בכל עבודה כהן אחר דנטמא בעבודת הפרה. או דצריך הכהן טבילה בין עבודה לעבודה אחרת דטבויי' כשר בפרה יעו"ש.

וא"כ א"ש בפשיטות דברי התיב"ע דהי' צריך כל עבודה בכהן אחר. דהראשון נטמא במעשה הפרה ודו"ק. ועי"ש שם מש"כ בזה.

★★

בגמ': תנן התם שבעת ימים קודם שריפת כפרה היו מפרישים כהן השורף את הפרה מביתו וכו', אמר קרא כאשר עשה וכו' לעשות אלו מעשי פרה וכו'.

כתב המנחת חינוך (מצוה שצו אות יז) דנראה פשוט דאע"פ שנקט התנא מפרישין כהן השורף את הפרה, לאו דוקא השורף, אלא הוא הדין המקבל והמזה, כל כהן שעובד בפרה צריך פרישה, דבגמרא כאן ילפינן זאת מדכ' לעשות ודרשינן אלו מעשי פרה, א"כ כל עשיית הפרה צריכה פרישה, רק התנא נקט השורף דהוא המעשה היותר גדול, ומסתמא היה

צריכין לתקן לו אחר תחתיו, כיון דבלא"ה אינו הכה"ג האמיתי, אין לנו נפק"מ בזה, אבל לענין ביתו דאם מתה אשתו אפשר לתקן דיעבוד הוא בעצמו ע"י שמתקינין לו אשה אחרת, והוא מעלה גדולה שיעבוד הכה"ג האמיתי, שפיר חיישינן לתרי ותלת, ולא אמרינן דיזדמנו לו הרבה כהנים שיש להם נשים, עי"ש בדבריו.

ולפי"ז שפיר מתורץ קו' התוס' ישנים הנ"ל, דדווקא לכה"ג הראשון מתקינין לו אשה אחרת דמצוה בו יותר כנ"ל, אבל לשני לא אכפת לן לתקן לו אשה אחרת, דמאי שנא הוא מכהנים אחרים, וא"כ יכולים לסמוך על כהנים אחרים שיש להם נשים וכמש"כ המהרש"א, ודו"ק היטב כי נכון הוא.

★★

במשנה: אף אשה אחרת וכו' שנאמר וכפר בעדו ובעד ביתו וכו'.

בספר אמרי כהן להגר"מ וורשוויאק ז"ל (סוף ח"ב בהערות והארות סי' ו' ס"ק ג') מביא קושית הגה"ק ר' יעקב מאיר בידרמן זצ"ל, דהא כה"ג מוזהר על הבתולה ואסור בכוננת, ואם אין עונשין בכ"ד של מעלה בפחות מעשרים הרי הנערה אינה בת כפרה ואיך מתקיים בה וכיפר בעד ביתו, וכן הקשה בהא דפרש"י (בפ' מטות) וד' יסלח לה, הכתוב מדבר באב שהפיר נדרי בתו ולא ידעה שצריכה סליחה (ולא כדאי' בספרי דרשא זו על הכתוב בבעל ואשתו) והרי האב אינו מפיר אלא בביתו נערה ואין צריך עדיין סליחה ע"כ.

ותירין ע"ז באמרי כהן הנ"ל (שם) דיש חילוק לגבי הא דאין עונשין בכ"ד של מעלה בפחות מכ' שנה, בין כלל ישראל ליחידים, דיחידים שפיר נענשים גם בפחות מכ' שנה ע"ש ולפי"ז א"ש הנ"ל ג"כ.

ובאמרי כהן (שם אות ד') מביא עוד: ומרן הגאה"ק אדמו"ר שליט"א מגור [בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל] השיב לו, דאע"ג דאינה בת עונשין, צריכה כפרה, כמו בחייבי עשה דאין עונשין ואפ"ה יש עלי' כפרה דעולה מכפרת על חייבי עשה ודפח"ח עכ"ד וע"ש מש"כ עוד בזה.

★★

בגמ': היו מפרישין כהן השורף את הפרה וכו'.

כתב הגר"ז יוסקוביץ ז"ל בספר אמבוהא דספרי על הספרי זוטא (פר' חוקת): והנה ראיתי להגאון מנ"ח ז"ל (במצוה